

es troba l'Àgora on un orador vestit de tribu romà, imparteix lliçons de bons modals, l'ús de diferent idiomes i el català en la intimitat. A continuació baixem a un gran parc, junt al riu Cidacos per menjar i descansar. Al voltant de les quatre, prosseguim viatge fins a Nájera, prenem cafè, visitem el poble i fem les fotos en les prades del riu Najerilla; arribem a la "Col.legiata" i visitem el centre històric, i ens enfilem per un sender fins a arribar a l'entrada d'una de les coves excavades als turons que rodegen la ciutat per la cara sud-oest.

Des d'aquest mirador, a més del riu que divideix el poble, es contempla una gran panoràmica de la comarca i les muntanyes que l'envolten. Al voltant de les sis ens dirigim a Badaran a la casa Olarre, on ens allotjarem durant la setmana.

dilluns 17

La ruta serà: 7 Villas Alto Najerilla. Brieva de Cameros, Canales de la Sierra, Mansilla de la Sierra, Ventrosa de la Sierra, Villavelayo, Viniegra de Abajo i Viniegra de Arriba).

Sortim de Badaran en direcció a Baños del Rio Tobias remuntant petits turons esquitxats de vinyes, terres llaurades i camps de cereals; ens endinsem al llarg d'engorjats que formen el riu Najerilla fins a arribar a Mansilla, on ens aturem per demanar més informació que completi les dades consultades en els fulletons de turisme.

Ens informa un veí, D. Luis, que resulta ser de Sarrià. Ens comuniquem en català i ens acull amb molt d'interès. Ens indica una ruta per anar a caminar des de casa seva, ens reserva el menjar en Villavelayo. Ens diu que es vidu i que la seva dona era la germana de l'escriptora Anna M. Matute.

Ens acomiadem, i seguint les seves instruccions, iniciem la caminada d'unes dues hores seguint el curs del riu **Gatón**. A la tornada on hem deixat els cotxes podem veure l'embassament de Mansilla, que amb la sequera, deixa al descobert l'antic poble que va ser sepultat per les aigües dels rius Gatón i Najerilla. El paratge és tranquil i solitari; sols s'escolta el murmurí de l'aigua i hem vist un grup d'aus rapinyaires sobrevolant els cims i els congosts.

Arribem a Villavelayo, un poble amb grans cases de pedra amb la confluència dels rius Neila i Najerilla. El dinar es casolà i molt bo; després de descansar continuem fins a Canales de la Sierra. Al peu de la serra de la Demanda, sobresurt aquesta població blasonada i monuments correus que adverteixen d'un passat gentilhome i esplendorós. A destacar en l'església de Sant Cristòfol la galeria porticada amb capitells decorats a l'estil castellà.

dimarts 18

Ezcaray i la Vall del Oja. Després de visitar el poble i informar-nos, iniciem el camí de la ferradura: una ruta a peu seguint el curs del riu Oja fins a Posadas, el sender és suau i el paratge molt agradable, aquest dia tenim

Foto: Ernesto González.

previst menjar al camp, però el temps empitjora i algú del grup suggereix la idea de deixar els entrepans per al sopar i buscar algun bar o restaurant on poder menjar; la proposta s'accepta i en el primer restaurant que entrem dubtem si tenen menjar per a 13 i després de consultar a la cuina ens accepten. És un gran alleujament per a nosaltres, el menjar és bo i el preu raonable. Després de menjar i amb els paraigües oberts, fem un passeig recorrent les places i portalades i estem d'acord, que es tracta d'un poble bonic enclavat en un paratge de bella estampa, construït al llarg del riu Oja amb les muntanyes al fons, on es troben les pistes d'esquí.

A continuació visitem el poble més important de la zona: Santo Domingo de la Calzada. Entrant pel carrer Major arribem fins a la plaça de la catedral que visitem, en la mateixa plaça es troba el parador Nacional de Turisme construït en l'antic hospital de peregrins, el més important és el pati interior. Continuem rondant per la ciutat fins a la perifèria, on tenim els cotxes aparcats i retornem a Badaran.

Dimecres 19

Avui és un dia especial. Donarem una sorpresa al Josep. Ens ajuntem davant la seva habitació, formem una coral improvisada, li cantem las mañanitas i li desitgem un feliç dia del seu sant.

El dia està molt ennuvolat i fa molt de fred, la neu ha descendit a cotes molt baixes i la veiem des de casa.

Després de l'esmorzar ens dirigim a la Ruta dels Monestirs.

Optem per visitar primer el Monestir de Suso (a dalt). Hem pujat caminant des de el Monestir de Yuso (a sota).

Durant mitja hora ens ha agradat i les explicacions de la guia han estat de gran interès tant per la forma i com a contingut; a continuació seguim la senda circular que ens porta a l'aparcament; a continuació anem a la veïna població de Cañas on es troba l'Abadia Cisterciense, visita guiada de gran interès. Sortint de Cañas tornem a Badaran on hem deixat encarregat el dinar; i després ens optem per descansar i la major part decidim caminar pels voltants de Badaran entre vinyes i sembrats i, a la tornada, uns fan el sopar i altres organitzen jocs de taula.